

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

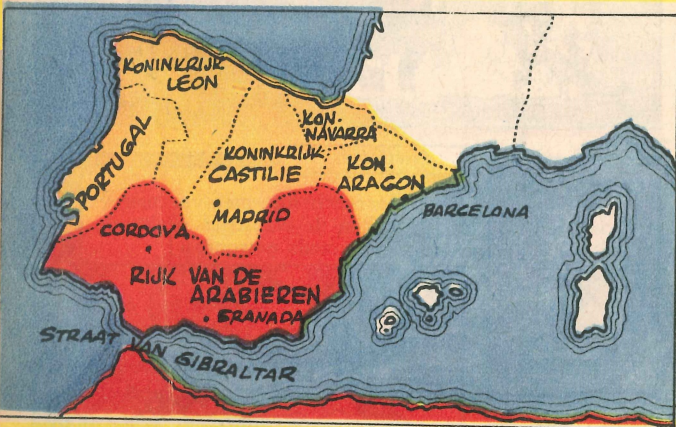
LOS REYES CATOLICOS

MEN noemde de koning van Frankrijk de « zeer christelijke », de koning van Portugal de « zeer trouwe » en de koning van Spanje « de katolieke » of « Rey Catolico ». Sedert de wassende maan, het embleem van de Islam, boven het schiereiland stond, dus sedert 711, streden katolieke leiders om hun bezit weer in handen te krijgen. Deze leiders waren in het begin heel bescheiden en werden pas de katolieke koningen na zeven eeuwen inspanning en strijd om de herovering van het Iberisch schiereiland.



1. — DE HEROVERING

HET christene Spanje bezat niets anders meer dan de bergen van Galicië en het is van hieruit dat zij er op uittrokken om de strijd tegen de Islam aan te binden. Naar gelang zij vorderingen maakten ontstonden kleine koninkrijken: Navarra, León, Castilië, Aragon, Portugal. De Arabieren uit Spanje riepen de Almoraven van Marokko te hulp. Toen begon de strijd pas voor goed; dat was op het einde van de XI^e eeuw. De nationale held was toen Ruy Diaz de Bivar, de Cid Campeador. Cid komt uit het Arabisch en betekent heer, Campeador is Spaans en wil zeggen hij die strijdt, die uitdaagt.



2. — DE HEILIGE OORLOG

IN de XII^e eeuw waren het de Almohaden die Spanje beheersten. Tegen hen werd een hardnekkige strijd gevoerd. De kleine katolieke koningen, de Sancho's, de Fernando's, de Pedro's, de Alfonso's, de Ramiro's en hoe ze ook mochten heten, vielen de Mohammedanen met de hulp van de monniken-soldaten van de Orde van Calatrava en Alcantara voortdurend aan. In 1212 liepen de Moren een zware nederlaag op. Zij behielden nog slechts het zuiden van Spanje.



3. — ISABELLA EN FERDINAND

IN 1469 huwde Isabella, erfgename van Castilië, met Ferdinand, erfgenaam van Aragon. Dit huwelijk verenigde de twee grootste koninkrijken van Spanje. De rest zou volgen. Isabella en Ferdinand waren de katolieke koningen. Portugal weigerde deel uit te maken van de Iberische Staat en de Moren hielden nog slechts Granada, waar de jonge Abon-Abdellah heerste.

4. — EEN HISTORISCHE DATUM: 1492

HET duurde lang vooraleer Granada, de laatste vesting van de Arabieren, viel. In 1492 was het echter zover. De jonge koning kon vluchten. Van op een heuvel keek hij naar zijn verloren hoofdstad en weende. Zijn moeder de sultane Zaraha, zou toen gezegd hebben: « Ween als een vrouw over je koninkrijk dat je niet wist te verdedigen als een man! » Deze heuvel heet thans nog de « zucht van de Moor ». De banier van de katolieke koningen wapperde op het Alhambra van Granada, Spanje was afgewerkt.



5. — !YO, EL REY!

FERDINAND de Katolieke, en Isabella I organiseerden de Spaanse staat. Zij richtten de Koninklijke Raden op, en de beslissingen hier getroffen, werden goedgekeurd door de Volksvergaderingen. De edelen, gegroepeerd in de Heilige Broederschap Santa Hermandad, werden in toom gehouden. Ook de Kerk werd gekontroleerd door een staatsorganisme. Van nu af zouden de vorsten de akten als volgt ondertekenen: « !Yo, el Rey! Ik, de koning! » Daaraan viel niet te twijfelen.

(Wordt voortgezet.)